

FOAIA POPORULUI

Apare în fiecare Duminică

Cea mai veche foaie națională politică-poporală înființată în anul 1892

Apare în fiecare Duminică

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe o jumătate de an Lei 60.—
Pe un an Lei 120.—
Pentru America 3 dolari pe un an întreg
Un număr costă 3 Lei

Redacția și Administrația:

Sibiu, strada Mitropoliei (Măcelarilor) Nr. 12
(lângă poșta)

Manuscrisele intrate nu se înapoiază

INSERATE

se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
Sibiu, strada Mitropoliei (Măcelarilor) Nr. 12
Prețul inseratelor:
Un șir petit 6 Lei pentru fiecare publicare

In preajma noului an școlar

În aceste zile, știm din experiență, grija multor părinți este: *Să las băiatul să învețe mai departe?* Dar ce ar fi oare mai potrivit să învețe? Așa se întrebă ceice și-au dat copiii 1—2 ani la o școală dela oraș, văd însă că sunt spese mari cu școala și nu știe ce se va alege până la urmă din băiat.

Sunt apoi alți părinți, a căror copii ajung acum etatea, să fie dați la școala din sat. Unii dintre acești părinți — cari știu de ce mare folos e cartea — abia așteaptă să-și dea copiii la școală. Dar sunt și părinți de aceia, cari gândesc că cine știe ce mare folos pot trage de pe urma copiilor, dacă nu-i dă la școală, ci li țin după coada unei vaci sau să-i păzească cartea, ori alt ajutor mic la câmp.

Pentru lămurirea unora și alora scrie aci câteva rânduri, cari sunt puse pe hârtie de un om pățit și umblat în lume, de unul care vrea să aleagă binele din rău, de un Român care vrea să înaintăm cu toții, ca astfel să ajungem adevărații stăpâni ai acestei țări atât de bogată.

Un părinte nu poate păcătu mai tare, decât să nu-și dea copilul la școala din sat. Trăim timpuri grele, iar în viitor vor fi și mai grele. *Cine nu știe carte, e vai de el și azi.* Mult mai rău va fi în viitor. Cartea ajută însă pe om a-și ușura traiul vieții.

De aceea: Cine are copii, fie băieți sau fete, trebuie să-i dea la școala din sat, unde să isprăvească toate clasele. Asta o poruncește și legea, iar cine nu o împlinește, poate fi pedepsit. Un părinte cu inimă față de copiii săi, îi va da însă de voie bună la școală. Căci: *omul fără carte, e azi ca o vită,* cu deosebirea numai, că vita nu poate vorbi, pe când el știe îndrugă câteva vorbe auzite în sat. Incolo e gata cu toată priceperea lui.

Și care părinte poate avea așa o inimă tare: să arunce copiii în lume, dar să nu caute a le ușura soarta vieții lor? Așa fiind, prin foc și prin apă să se bage oricine, numai de carte să nu lipsească copiii, căci ar face un păcat mare și neiertat. Ba mai târziu, pe acești părinți îi va blăstămă copiii, cari fără carte vor suferi multe necazuri în lume.

După isprăvirea școlii din sat, copiii silitori și cu tragere de inimă după învățătura mai multă, e bine să fie dați la școli mai înalte, dacă părinții pot face față cheltuelilor. Una, două, până la patru clase de liceu, sau o școală de agricultură, e bine a învăța chiar și un băiat, care e hotărât a rămâne să poarte gospodăria mai mare a părinților în sat. Așa fac spre pildă Sașii. Și vedem, ce gospodării bune au ei. Aci e tot secretul cu bunăstarea Sașilor.

Dar nu mai puțin e necesar a studia 2—4 clase secundare (medii sau liceu), un băiat care vrea să învețe după aceea o meserie sau negustorie. Din bătrâni cunoaștem o vorbă: *„Meseria-i plug de aur!”* Asta așa este, cu observarea însă: *„Dacă celce învață o meserie, are și destulă carte pentru timpurile noastre.”*

Azi e concurența liberă. Un meseriaș trebuie mai întâi să-și priceapă bine meseria, să cunoască cel puțin o limbă străină (germana sau franceza), să aibă cunoștințe de corespondență și contabilitate. Dacă are aceste cunoștințe și a învățat o meserie căutată în partea locului, — atunci are viitor, ajunge om vrednic, spre binele lui și al neamului. Azi e concurența liberă. Un meseriaș trebuie mai întâi să-și priceapă bine meseria, să cunoască cel puțin o limbă străină (germana sau franceza), să aibă cunoștințe de corespondență și contabilitate. Dacă are aceste cunoștințe și a învățat o meserie căutată în partea locului, — atunci are viitor, ajunge om vrednic, spre binele lui și al neamului. *vață nimic la școală, e foarte greșit.* Aceștia ajung numai cârpaci. Ei vor fi totdeauna în coada Sașilor și Maghiarilor. În schimb vor fi vecinic nemulțumiți, căci vezi Doamne, nu sunt sprijiniți. Vina nu e însă numai a lor, ci și a celorce i-a dat la meserie fără destulă carte.

La noi e însă părerea generală, — nu toți o spun, dar o gândesc, — că meseria sau negustoria nu duce la domnie destul de mare. Cu meseria nu ajungi în viață la nici o vază în societate. Dacă vrei, ca și copilul tău să însemneze odată ceva, apoi trebuie să-l dai la școală, ca să învețe pentru a se face domn în cancelarie, cu peana în mână, nu ajungând mai târziu meseriaș ori negustor.

A cugetă astfel e greșit. E drept în parte, că societatea românească nu recunoaște, în adevărata lui valoare, pe meseriașul sau negustorul român. Dar se vor schimba și aceste stări. *Negoțul și industria* la Români e încă în prima fază de dezvoltare.

Așa fiind, în România întregită meseriașul și negustorul harnic și cu pricepere are un mare viitor. El e om liber și nu atârână de nimenea. Dacă lucrează cu pricepere, are ceva avere de acasă, ori își mai adună el, iar la urmă se căsătorește într-o familie bună, — atunci a fost cuminte și a mers pe căi, cari i-au asigurat bunăstarea familiei pentru totdeauna.

Iată cum înțelegem noi, să fie cineva îndemnat și călăuzit a învăța o meserie sau un negoț. Din acești meseriași și negustori, mici azi și mâine, ajungem să avem poimâne negoțul și marea industrie în mâini românești. Și aceasta trebuie să o țintim, cu orice preț, dacă vrem întărirea poporului român.

Tinerii, cu deosebire tragere de inimă pentru carte, e bine să fie dați la școală mai înaltă, ca să termine liceul și uni-

versitatea. Dar numai cei silitori. Căci, în viitor și la carierele „domnești” (cei din cancelării), se vor schimba multe. Nu va mai merge așa ușor, ca în anii războiului, sau acum, după războiu.

De prezent sunt foarte mulți, numai cu certificate (testimonii) despre absolvirea cutărei școli, pe când cultura generală și adevăratele cunoștințe speciale sunt așa ca ele. Dar, acum în refacere, a mers și așa. Erau destule posturi goale. S'au primit și umpluturi. Aceștia însă, ori își vor da silință, ori vor fi în curând măturați de cei mai harnici, cari vor eși din școli în anii viitori.

De aceea: *cine vrea să-și ferească copiii, trebuie să-i dea la școală,* mai puțină, sau mai multă, dupăcum poate și află de bine. Una însă stă: Carte și iar carte! Cine n'are carte, n'are parte! Rămâne ca vai de el!

Politica în țară

În zilele din urmă nimic deosebit. Numai din unele părți interesate se anunță zilnic consfătuiri, ce s'ar ține între cutare și cutare bărbat politic. Aceste sunt, deocamdată, numai vorbe, în dosul cărora nu stă nimic precis și sigur. La timpul său vom da lămuririle necesare.

Scumpirea trenului

Luni 9 August 1926, la Ministerul Comunicațiilor s'a ținut o ședință specială, unde s'a discutat urcarea tarifului la căile ferate române, atât pentru persoane cât și pentru mărfuri. Pentru persoane e plănuită o urcare de 25 la sută (cu a patra parte mai mult decât în prezent), iar pentru mărfuri urcarea este de 35—60 la sută. Și anume: unele mărfuri, mai grele la transport dar ieftine în preț, vor fi urcate cu mai puțin; materiile prime (lemne, cereale etc.) vor fi taxate mai puțin decât mărfurile industriale gata. Pentru depărtările mai mari, tariful va fi mai redus. Noul tarif va intra în vigoare cu începere dela 1 Octomvrie. În zilele acestea, urcarea tarifului se va discuta și în delegația superioară economică a guvernului, care va aproba sau va mai schimba hotărârile comisiei de sus.

Cine provoacă neliniște în Cadrilater

Guvernul român se află în posesiunea unui bogat material de documente, din care reese anestecul guvernului bulgar în atacurile pe cari comitagi bulgari le-au făcut la granița românească dela Cadrilater (Dobrogea).

Astfel, se cunosc numele a câțiva coloanei, ofițeri activi în armata bulgară, cari au instruit militărește pe comitagii. Instrucția acestora se făcea în cazarma unui regiment de vânători din Varna. Armele și munițiunile cu cari comitagii bulgari atacau granița ro-

